

20.2 Texte/Übungen

I. "Das Urteil des Königs"

1. आसीद्बहुगुणो नाम नृपः । तस्य न्यायो जनैः प्रशस्तः । 2. एकदा यदा स सभायामुपविष्टस्तदा केनचित् किङ्करेण कंचिच्छिशुं बाहुभ्यां नीत्वा तत्रागतम् । 3. तेन सह द्वे नार्यौ तत्रागच्छताम् । 4. किङ्करेण स शिशुर्नृपस्याग्रे भूमौ स्थापितः । 5. तेनाभाष्यतैते द्वे नार्यौ शिशोर्हेतुना परस्परं विवादं कुरुतः । 6. एका वदत्येष शिशुर्मम पुत्र इति । अन्या वदति । एष शिशुस्तस्या नास्ति । एष तु मम पुत्र इति । 7. तस्मात् तव न्यायार्थं मया ते नार्यावत्रानीते इति । 8. किङ्करस्य तद् वचनमाकर्ण्य किञ्चिच्चिन्तयित्वा नृपेणोदितम् । 9. हे किङ्कर! एतस्य शिशोः शरीरमसिना द्विधा कृत्वा द्वाभ्यां नारीभ्यामेकमेकं खण्डं यच्छेति । 10. सभायामुपस्थिता जनास्तं विचित्रं न्यायमाकर्ण्यतीव

विस्मिताः । 11. किङ्करो गत्वा कंचिदसिमानीय तं शिशुमुपागच्छत् । 12. असिं
दृष्ट्वा द्वयोर्नार्योरैका नृपस्याग्रे भूमौ पतित्वाभाषत । 13. महाराज ! कृपालुर्भव ।
मम शिशुं रक्ष । तं मा मारय । 14. मम पुत्रस्य मरणं नेच्छामि । मम पुत्रो
जीवतु । त्वं शिशुं तस्यै नार्यै यच्छ । 15. एवं मम पुत्रो न म्रियते किंतु
जीवतीति ।

16. तानि वचनान्याकर्ण्य नृपोऽवदत् । 17. एषा नारी सत्यं वदति । सा
शिशोर्जननी । तस्मादेतस्यै प्रथमायै नार्यै शिशुं यच्छ । 18. किंतु तया
द्वितीयया नार्या सत्यं नोदितम् । तस्मात् तां कारागृहं नयेति । 19. तदा
सर्वे जनास्तं नृपं प्राशंसन् ॥

20 Das Urteil des Königs

1. āsīd bahuguno nāma nṛpaḥ | tasya nyāyo janaiḥ praśastaḥ |
Es war einmal ein König namens Bahuguna. Sein Urteil wurde von den Leuten gepriesen.
2. ekadā yadā sa sabhāyām upaviṣṭas tadā kenacit kiṅkareṇa kaṃcic chiśuṃ bāhubhyām nītvā tatrāgatam |
Als er eines Tages in der Ratsversammlung sass, da brachte ein Diener ein Kind dorthin, es in seinen Armen haltend.
3. tena saha dve nāryau tatrāgacchatām |
Mit ihm zusammen kamen (auch) zwei Frauen dorthin.
4. kiṅkareṇa sa śīśur nṛpasyāgre bhūmau sthāpitaḥ |
Der Diener legte das Kind auf den Boden vor den König hin.
5. tenābhāṣyataite dve nāryau śīśor hetunā parasparam vivādam kurutaḥ |
Er sagte, diese zwei Frauen lägen miteinander im Streit wegen des Kindes.
(Von ihm wurde gesagt, diese zwei Frauen machen wegen des Kindes einen gegenseitigen Streit.)
6. ekā vadaty eṣa śīśur mama putra iti | anyā vadati | eṣa śīśus tasyā nāsti | eṣa tu mama putra iti |
«Die eine sagt: 'Dieses Kind ist mein Sohn. Die andere sagt: 'Dieses Kind gehört nicht ihr. Sondern das ist mein Sohn.'
7. tasmāt tava nyāyārtham mayā te nāryāv atrānīte iti |
Damit du ein Urteil fällen kannst, habe ich diese beiden Frauen hierhergeführt.»
(Um deines Urteils willen sind von mir diese beiden Frauen hierhergeführt worden.)
8. kiṅkarasya tad vacanam ākarṇya kimcic cintayitvā nṛpeṇoditam |
Nachdem der König diese Worte des Dieners gehört und etwas überlegt hatte, sprach er:
9. he kiṅkara | etasya śīśoḥ śarīram asinā dvidhā kṛtvā dvābhyām nārībhyām ekam ekam khaṇḍam yaccheti |
«Diener! Teile den Körper des Kindes mit dem Schwert in zwei Stücke (und) gib den zwei Frauen je eines.»
10. sabhāyām upasthitā janās taṃ vicitraṃ nyāyam ākarṇyātīva vismitāḥ |
Die in der Versammlung anwesenden Leute wunderten sich sehr, als sie das seltsame Urteil hörten.
11. kiṅkaro gatvā kaṃcid asim ānīya taṃ śīśuṃ upāgacchat |
Der Diener ging (weg), brachte ein Schwert her und näherte sich dem Kind.
12. asim dṛṣtvā dvayor nāryor ekā nṛpasyāgre bhūmau patitvābhāṣata |
Als eine der beiden Frauen das Schwert sah, warf sie sich vor dem König zu Boden und sprach:
13. mahārāja | kṛpālur bhava | mama śīśuṃ rakṣa | taṃ mā māraya |
«Grosser König! Habe Erbarmen! Bewahre mein Kind, lass es nicht töten.
(...) (Sei mitleidig!)

14. mama putrasya maraṇaṃ necchāmi | mama putro jīvatu | tvam śiṣuṃ tasyai nāryai yaccha |
Ich will nicht, dass mein Sohn stirbt. Mein Sohn soll leben. Gib du das Kind dieser Frau!
15. evaṃ mama putro na mryate kimtu jīvātīti |
So stirbt mein Sohn nicht und bleibt am Leben.»
16. tāni vacanāny ākarṇya nṛpo 'vadat |
Nachdem er diese Worte gehörte hatte, sprach der König:
17. eṣā nārī satyaṃ vadati | sā śiṣor jananī | tasmād etasyai prathamāyai nāryai śiṣuṃ yaccha |
«Diese Frau hier spricht die Wahrheit. Sie ist die Mutter des Kindes. Gib deshalb dieser ersten Frau das Kind!
18. kimtu tayā dviṭīyayā nāryā satyaṃ noditam | tasmāt tāṃ kārāgṛhaṃ nayeti |
Die zweite Frau dort hat nicht die Wahrheit gesagt. Führe sie deshalb ins Gefängnis!«
19. tadā sarve janās taṃ nṛpaṃ prāsāṃsan |
Da priesen alle Leute den König.

Hilfe zu L20

1. praśastah = von pra + √śams (1)
3. dve nāryau ... agacchatām: alles Dualformen
5. tenābhāṣyataite = tena abhāṣyata etc
7. atrānīte iti = atra ānīte iti: PPP Nom. Dual f. Sandhi 30 (also keine Vokalverschmelzung von «-e» mit «iti»)
8. nṛpeṇoditam = nṛprena uditam
9. yaccheti = yaccha iti
12. pativābhāṣata = pativā abhāṣata
18. noditam = na uditam
nayeti = naya iti